

Những Lời Khai Thị Trí Huệ Trong Kinh Kim Cang

Chủ Đề 299: Đây Là Khai Thị Chúng Ta Nên Không Trụ Vào Các Tướng Ngã, Nhân...

Chủ giảng: Pháp sư Tịnh Không

Thời gian: Tháng 05 năm 1995

Địa điểm: Cư Sĩ Lâm Phật Giáo Singapore

Trích lục từ: Báo cáo nghiên cứu Kim Cang Bát Nhã (Tập 023)

Chuyển ngữ: Tịch Minh



【Thị khai thị ngô nhân ưng vô trụ ngã nhân đẳng tướng】 *(Đây là khai thị chúng ta nên không trụ vào các tướng ngã, nhân...)*

Trong các kinh luận Đại Thừa, chúng ta đọc thấy rất nhiều lời giáo huấn, rằng nhất định phải phá được “ngã tướng”, đoạn được “ngã chấp”, thì mới có thể chứng quả Tiểu Thừa, thoát ly ba cõi sáu đường, mới được xem là có chút thành tựu.

Tiến thêm một bước nữa, “pháp tướng” cũng lìa, “pháp chấp” cũng phá, lúc này mới có thể minh tâm kiến tánh, chứng Đại quả. Đại quả chính là quả vị của Đại Thừa, cũng chính là chư Phật mà phần trước bộ kinh này đã nói, chứng được quả vị của chư Phật.

Cho nên phải biết rằng: “Ứng vô trụ ngã nhân đẳng tướng” (Nên không trụ vào các tướng ngã, nhân...), chữ “đẳng” (vân vân...) ở đây chính là nhân tướng, chúng sanh tướng, thọ giả tướng. Bốn tướng này đã bao hàm tất cả các tướng. Tất cả mọi tướng quy nạp lại đều không nằm ngoài bốn tướng này, bốn loại lớn này. Bốn loại lớn này ý nói rằng: tất cả các tướng đều không trụ. Không trụ nghĩa là đều không chấp trước, thì tâm của chúng ta mới sạch sẽ, mới thanh tịnh.

Tại sao lại phải “không trụ”? Vì trong bốn tâm của chúng ta vốn dĩ không có những thứ này. Đạo lý nằm ở chỗ đó. Vốn dĩ không có, mà quý vị lại cứ kéo nó vào, thì là sai lầm rồi. Tâm vốn dĩ là thanh tịnh.

Vì thế, quý vị “trụ” là sai rồi, chấp trước là sai rồi. Chẳng những chấp trước là sai, mà ngay cả phân biệt cũng đều là sai. Tại sao không cần phải phân

biệt? Vì “*Phàm sở hữu tướng, giai thị hư vọng*” (Phàm những gì có hình tướng, đều là hư vọng), nó đâu có thật, quý vị phân biệt nó để làm gì?

Đức Phật vì chúng ta mà giảng kinh thuyết pháp, quý vị xem Đức Phật ở trên kinh điển, Phật cũng có phân biệt; chẳng những Phật có phân biệt, mà Phật cũng có chấp trước. Vừa mở đầu kinh: “*Ta khiến tất cả chúng sanh nhập Vô dư Niết bàn*”, chẳng phải Phật cũng có cái chấp trước là “Ta” (Ngã) hay sao? Phật cũng có ngã tướng, cũng có chúng sanh tướng.

Chư vị phải hiểu rằng, đây là sự thị hiện của Phật. Sự phân biệt, chấp trước của Phật là tùy thuận theo sự phân biệt của chúng sanh mà phân biệt, tùy thuận theo sự chấp trước của chúng sanh mà chấp trước. Chư Phật quả thật không có phân biệt, không có chấp trước. Nếu Ngài có phân biệt, có chấp trước thì có khác gì phàm phu chúng ta đâu? Vậy thì là người phàm rồi.

Nếu nói rằng Ngài trụ trong cảnh giới của chính mình, hết thấy đều không phân biệt, không chấp trước, thì khi chúng ta cầm vật này hỏi Phật: “*Đây là cái gì?*”, Phật một câu cũng không nói, thế chẳng phải biến thành người gỗ rồi sao? Quý vị đưa cái này cho Ngài xem, Phật nói: “*Đây là cái khăn lông*”. Chính là các vị nói cái khăn lông, tôi cũng tùy thuận các vị mà nói là cái khăn lông, là do quý vị nói, không phải do tôi nói. Phải hiểu được cái ý nghĩa này.

Nếu chúng ta học được bản lãnh này, thì trong đời sống thường ngày đâu chúng ta cũng có chấp trước, cũng có phân biệt, nhưng là tùy thuận cái chấp trước của quý vị, chứ tôi không chấp trước; tùy thuận cái phân biệt của quý vị, chứ tôi không phân biệt, thế thì đúng rồi. Đó mới là quý vị thật sự thọ trì “*Kim Cang Bát Nhã Ba La Mật*”, cái này gọi là “thọ trì”.

Còn khi quý vị tiếp xúc với đại chúng, mà trong tâm vẫn thật sự chấp trước có “ta”, thật sự chấp trước có “người”, thì quý vị chưa có thọ trì Kinh Kim Cang, đọc tụng cũng không có tác dụng gì. Phải thật sự học theo phong thái này của Phật Bồ Tát mới được, đó mới gọi là thọ trì, cho nên phước đức mới lớn đến thế.

Chỉ cần quý vị vẫn còn phân biệt chấp trước, thì phước báo của quý vị nhỏ hơn Đại Phạm Thiên Vương quá nhiều, quá nhiều, thật sự là quá đáng thương. Nếu quý vị thật sự buông xả, hết thấy đều không chấp trước, thì phước báo của Đại Phạm Thiên Vương so với quý vị cũng nhỏ hơn quá nhiều, ông ấy không thể sánh bằng quý vị được. Mấu chốt nằm ngay chỗ này, chính là xem quý vị có

biết chuyển đổi hay không, có chuyển đổi được hay không, có thể thật sự tin tưởng hay không. Câu “*Dĩ thử vi thật*” (Lấy nghĩa này làm chân thật) này thật sự rất quan trọng.

Đức Phật quyết chẳng lừa người! Cho nên, cái phân biệt của Phật là tùy thuận chúng sanh, “*Tùy chúng sanh tâm, ứng sở tri lượng*” (Tùy theo tâm chúng sanh, mà ứng với khả năng nhận biết của họ). Chẳng những Đức Thích Ca Mâu Ni Phật không có phân biệt, mà trong Kinh Kim Cang nói về chư Phật, ngay cả địa vị thấp nhất là Viên Giác Sơ Trụ Bồ Tát, phá một phẩm vô minh, chứng một phần Pháp thân, thì cũng giống như Phật, không còn phân biệt nữa.

Tuyệt nhiên không còn chấp trước, cũng không còn phân biệt nữa, tâm hoàn toàn là thanh tịnh. Chúng sanh đến hỏi, thì tùy theo cái phân biệt của quý vị mà phân biệt, tùy theo cái chấp trước của quý vị mà chấp trước, nói năng như vậy thì quý vị mới hiểu, mới có thể giúp quý vị phá mê khai ngộ. Đây chính là Đại từ Đại bi mà trong kinh đã nói.